

kunde skrive noget ved
Maa om det vil os, vilde det være
sa underliggott - - - saa fik
jeg nogle linier og sendte mig over
for taknemmelighed - thi nu hørte
hvor D, aldrig trivende meer.
Hvor glad jeg skal være nær Thyen
vise bort - og da vi står bliver
jeg føle lig i øjen - og hvem har hørt lig mig
Hvor er alt gaaer - naar de er
ter - hvor godt der gør at tørde
spørge - maae dette godes paa denne
eller hine vande - og fra ufore den
med den vished. at det vil glæde
Dengre jeg prøver efter at fåne Den
glad i øjen.
Ende Ordbleund - De ved ikke hvor
det skylder og beroliger - hvor det
er myfrisk og giver mig mod til at
arbeide mig frem til både sandly
og legenlig Sandhed. Bed vor
Fædre for mig - at der endnu man
fornudes mig at vadette noget
paa i Verden - ' Tæn religiøs
og skyde Den og levere Den
til os glade Gienger. Tænk at tørde
hæve at få Den her i øjen. Maae nu
alle Maagfænder vanfobi - og Færre med

... jeg længes fra ejer Linies glade fælde han
lyse op trofæ og mildre
all. for mig nær det finnes
barely sag trofæs. Det klarer nu
hænved han ikke være farlig ^{her}
for, om mindst 8te Dage - altjan ikke
for Tintje - hvis alt vor den en
al ejere af de toge herfa endnu i
denne ure maaet de telegrapere
derom - og med hvilket Dampskib -
Kun prøver om hvorens han skal
ejere set med ell sit Töi - og ^{tilbage}
sig varer af der forekomm mag
best at han bcos tog med til
Bergen der, han der maaet
have Brug for indtil det
nærmere han bestemt vaade ^{tilbage}
hvor lange han skalde fortæve
der - og hvilken Vei han skal
se hjem - og hvilken Person han
de - maaftke følger Aquilla".
Tilbage ejer i min all. hvis
hun da tager med den og
I maguttere - han hænde hun
jo intet Kors deroppe. Hvis de